

magyart... A Budavár ostrománál esett honvéd hőskért mondott gyászme hazafis lelkeseés közben ért véget.

Fel Budára.

A templomból kitüdo kózsónég alig ért az Isten szabad ege alá, rázendített a Kossuth nótára. Erután némi rendezkedés megtörténtével, elindult a menet.

Elöl a rokkant honvéd serege páros sorban, utána a tómeg teljes rendben bekanyarodott a kis roham-utczából az Attila-utczába. A mikor a menet a tábor utczára ért, látni lehetett, milyea sok ember várakozik a bástyán az ünneplőkre, kendők és kalapot lengettek mindenki a magasa.

Abszég Széll! Le a hadarúró Hentzivel! Pusztuljon a hadsereg!

Ilyen és ehhez hasonló jelszavak hangzottak ki, a mikor a hazafias nóták egy-egy strófiája véget ért. A várba vívó pompás szereplés után jart a tómeg, a mikor messziről megdörögtek az ágyúk, a mi jelentette, hogy a Hentzi-szobornál éppen most ünnepelnek. Percekig tartó óriás lárma keletkezett, ropkódtak a gyalozó kifejezések. Végre megint elindult a menet s esakham megérkezett a honvédfőparancsnokság elé. Rendőrök kékellettek mindenfelé, látszott, hogy minden eshetőségre elkészült a polízia.

Abszég Lobkowitz! Abszég Hentzi! — dörögte a nép.

A következő pillanatban föltűnt a honvédszobor érzékelt, a s tómeg ismét a Kossuth-nótát énekelte. Így érkezett a menet a díszterre s elhelyezkedett a szobor körül.

A honvédszobornál.

A honvédszobor környékét reggel kilenc óra-kor nagyobb tómeg fogta körül. A honvédeknek kis parkját és a rúcszat mellették nagy kózsónég lepte el, várakozván a Krisztinaváros felől érkező menetre. Az ablakokban kíváncsiak állottak. A rendre Kolozsvár kapitány és Sándor László ügyeltek kevés egyenruhás rendőrrel, de annál több detektívtel. Negyedikór a tavobli a Himnusz, majd a Kossuth-nóta hangzott föl. Jött a menet.

A mikor kózsónég elhelyezkedett, Gara József a következő beszédet intézte a néphez:

Ünnepi kózsónég! Felszabad óta talán e legnehezebb órában mely megindulással üdvözölöm önöket e szent helyen, a melyen minden talpalatnyi földet magyar vér ontózott. Elhoztuk és ime leteresszük a hazafias, független polgárság koszoruját. Nem gyezelmi jutalmul a hőskönek, hanem kiegészítésként azért a másik szobortól, a hol most az ágyúk dörögnek. (A lövészek éppen halásznakak.) Semmi változás! — Ötven év előtt éppen így dörögtek az ágyúk elénkünk, a mint ellenünk dörögtek most, ötven év után. Mi, holnap lesz felszázszázéves, leteztük a fegyvert s most nem tudunk sorsúrtet adni. A puskásokból kilobbanó fény helyett szemünkben csak a harc tűze lobban. És megértik e megdöbögő hősök e lobbanást, a mint meghalgaik az abbeli keresúntek, hogy bocassák meg ama szegény magyar ifjak vértét, a kik e perczben annál a másik szobornál tisztelegni kénytelenek. A midőn az elégtételadó tiltakozó-ünnepélyt megnyitom, vérző szívvel, de reményteljes lélekkel vallom: Lesz még ünnep e világon!

A szónok letette erre a polgárság koszoruját, melynek egyik fele té színi szalagján az a két evszám van:

1848—1899.

A másik, nemzeti színi szalagján pedig: Hentzi diadalmas legyőzések!

Eötvös Karoly lépett ezután az emelvényre s az egybegyűlt kózsónég, kalapját lengetve, hosszás eljenzésel fogadta őt.

Eötvös Karoly beszéde, a melyet a lelkes kózsónég helyes kózbekiallásaival minduntalan megszakasztott, így szól:

Tisztelet kózsónég!

Istennék házából jöttünk Me a szűz anyának és keresztre feszített szent fiának társaságából. A mai napnak igaz érzelmeit csak az ő társaságukban találjuk meg.

Elhazodtak ide koszorunkat, melynek virágai elhervadtak és elhoztuk szívűntek, melynek honserelme el nem hervad soha. (Viharos eljenzés.)

Épen ez órában tőlünk nem messze, orszá- gunk szívében, a magyarok fővárosában egy másik ugynevezett ünnep folyik, a hol nemze- tünk lobogóját, honvédségünk fölszentelt három- színi zászlaját tisztelettel hajlítják meg Hentzi szobra előtt. (Zajos felkiáltások: czudarság, gyalázat, árulás.) Folt esett azon a lobogón, melyet csak nagy tettekkel lehet lemosni egy- koron. (Igaz, igaz: felkiáltások.)

Megsufoltak bennünket. Megsértették nemze- tünk önézetét. Egy fátyol volt a multra bor- ritva. Ezt ma durva kézzel leszakgatták s ron- gyait a magyar nemzet arcába vágják. Fajunk becsületét akarják megcsontítani. (Zajos és hosszán tartó felkiáltások: gázsg, gyalázat.)

De a magyar nemzet becsületét megcsontí- títani nem lehet. (Viharos eljenzés.) Öt áll mellette ezer éves múltjának gazdag dícső- sége. Öt áll ez az ércszobor. Mulandó em- léke örökké nagy időknek. Hideg jele forró honfieleik melegének. Ez a szobor hirdesse, ez legyen tanúbizonyosságuk, hogy csak az a dicső, a mit ő képvisel. Királyok, császárok, hadurak minden hatalma elenyészik e mellett. Hírvány hatalom: elmulandó. (Hosszán tartó viharos eljenzés.) De örökké tart ama nagy tettek emléke, melyeknek néhány hősé aggott fölvel, ifjú lélekkel itt áll közöttük. (Eljenzés az agg honvédek: szűnni nem akaró eljenzés.)

Azt énekeljük istennék hajlékában: „meg- dühödte már e nép a multat s jövendőt.” (Egy hang: igaz!)

De én ezt nem tartom igaznak. Sohase volt bűnös a magyar, csak néha nagyon szerencsét- len. Mindig dicső, de néha öldözte a balsors. Haromszáz év óta nagyon is öldözte. (Zajos helyeslés.) Ellenségei voltak a bűnösök. (Hossz- szas eljenzés.) Tévédelt a költő: igazságtuk ki tévedését. Bűnünk-e az, hogy ötven év előtt két európai nagyhatalom rohamot meg bennün- ket? A mi bűnünk-e az, hogy ma gonosz ellenségeinket ünnepük? A mi bűnünk-e az, hogy gyermekeinknek néman kell ott tisztelegni, a hol szívük szerint csak atlatuknak kitörését szerelnék? (Viharos felsz és hosszás laps.)

A keserűség ezerte vesz rajtunk erőt, de mi legyünk erősebbek, mint érzelmeink. Az a hős, az a dicső, a kinek alakját ez az ércszobor öllötte magára. (Zajos eljenzés.)

Korona elporlik, kardot rozsdá emész, egyik se igazság. Az a dicső, az az igazi hős, a kit igaz honserelműnk tart hősnék és dicsőnek. S nem az idegen fajták fölhérelt katonáját tartja annak, ki eljött népek szabadságát ellopítani, hanem saját vértét, saját igaz fiát tartja annak, ki hona szabadságáért, nemzete becsületéért küzdött és meghalt szíve szerint. (Viharos el- jenzés.)

Ez az igazság — örökön-örökké! (Hosszas taps és viharos eljenzés. Szónokot perczekig eljenzik.)

Ezután egy másik szép koszorut tett le az isaszéki küldöttség Isaszéki népe nevében. Kard- hordó Árpád pedig a fővárosi demokrata-kör nevében.

Beszéde így szól:

Tisztelet ünneplő kózsónég! A budapesti demok- rata-kör kötelességének tartotta, hogy a hallhatatlan hősök, a felelőseink, a 48—49-iki dicső honvédek szobornál a kegyelet adóját le- rojja. (Eljenz.) Tisztelet ünneplő és gyászoló kózsónég! Ünneplőnek azért mondom, mert ün- nepeljük a 48—49-ét, gyászolónak pedig azért, mert gyászoljuk az 1899-ét. (Igaz! Ugy van!) 1849-ben dicső honvédek forró hazá- szeretete tüzesből volt, mint a szarnoktól toborzott zsoldos hordának bómólo agyugy- golyó. Buda vára a magyaroké lett. Mi büsz- kek vagyunk e szoborra, a mely apáinknak, elődeinknek hősiességét és langós hazasze- retetét szimbolizálja és hirdetni fogja hosszú években.

Épen ez órában tőlünk nem messze, orszá- gunk szívében, a magyarok fővárosában egy másik ugynevezett ünnep folyik, a hol nemze- tünk lobogóját, honvédségünk fölszentelt három- színi zászlaját tisztelettel hajlítják meg Hentzi szobra előtt. (Zajos felkiáltások: czudarság, gyalázat, árulás.) Folt esett azon a lobogón, melyet csak nagy tettekkel lehet lemosni egy- koron. (Igaz, igaz: felkiáltások.)

Megsufoltak bennünket. Megsértették nemze- tünk önézetét. Egy fátyol volt a multra bor- ritva. Ezt ma durva kézzel leszakgatták s ron- gyait a magyar nemzet arcába vágják. Fajunk becsületét akarják megcsontítani. (Zajos és hosszán tartó felkiáltások: gázsg, gyalázat.)

De a magyar nemzet becsületét megcsontí- títani nem lehet. (Viharos eljenzés.) Öt áll mellette ezer éves múltjának gazdag dícső- sége. Öt áll ez az ércszobor. Mulandó em- léke örökké nagy időknek. Hideg jele forró honfieleik melegének. Ez a szobor hirdesse, ez legyen tanúbizonyosságuk, hogy csak az a dicső, a mit ő képvisel. Királyok, császárok, hadurak minden hatalma elenyészik e mellett. Hírvány hatalom: elmulandó. (Hosszán tartó viharos eljenzés.) De örökké tart ama nagy tettek emléke, melyeknek néhány hősé aggott fölvel, ifjú lélekkel itt áll közöttük. (Eljenzés az agg honvédek: szűnni nem akaró eljenzés.)

Azt énekeljük istennék hajlékában: „meg- dühödte már e nép a multat s jövendőt.” (Egy hang: igaz!)

De én ezt nem tartom igaznak. Sohase volt bűnös a magyar, csak néha nagyon szerencsét- len. Mindig dicső, de néha öldözte a balsors. Haromszáz év óta nagyon is öldözte. (Zajos helyeslés.) Ellenségei voltak a bűnösök. (Hossz- szas eljenzés.) Tévédelt a költő: igazságtuk ki tévedését. Bűnünk-e az, hogy ötven év előtt két európai nagyhatalom rohamot meg bennün- ket? A mi bűnünk-e az, hogy ma gonosz ellenségeinket ünnepük? A mi bűnünk-e az, hogy gyermekeinknek néman kell ott tisztelegni, a hol szívük szerint csak atlatuknak kitörését szerelnék? (Viharos felsz és hosszás laps.)

A keserűség ezerte vesz rajtunk erőt, de mi legyünk erősebbek, mint érzelmeink. Az a hős, az a dicső, a kinek alakját ez az ércszobor öllötte magára. (Zajos eljenzés.)

Korona elporlik, kardot rozsdá emész, egyik se igazság. Az a dicső, az az igazi hős, a kit igaz honserelműnk tart hősnék és dicsőnek. S nem az idegen fajták fölhérelt katonáját tartja annak, ki eljött népek szabadságát ellopítani, hanem saját vértét, saját igaz fiát tartja annak, ki hona szabadságáért, nemzete becsületéért küzdött és meghalt szíve szerint. (Viharos el- jenzés.)

Ez az igazság — örökön-örökké! (Hosszas taps és viharos eljenzés. Szónokot perczekig eljenzik.)

Ezután egy másik szép koszorut tett le az isaszéki küldöttség Isaszéki népe nevében. Kard- hordó Árpád pedig a fővárosi demokrata-kör nevében.

Beszéde így szól:

Tisztelet ünneplő kózsónég! A budapesti demok- rata-kör kötelességének tartotta, hogy a hallhatatlan hősök, a felelőseink, a 48—49-iki dicső honvédek szobornál a kegyelet adóját le- rojja. (Eljenz.) Tisztelet ünneplő és gyászoló kózsónég! Ünneplőnek azért mondom, mert ün- nepeljük a 48—49-ét, gyászolónak pedig azért, mert gyászoljuk az 1899-ét. (Igaz! Ugy van!) 1849-ben dicső honvédek forró hazá- szeretete tüzesből volt, mint a szarnoktól toborzott zsoldos hordának bómólo agyugy- golyó. Buda vára a magyaroké lett. Mi büsz- kek vagyunk e szoborra, a mely apáinknak, elődeinknek hősiességét és langós hazasze- retetét szimbolizálja és hirdetni fogja hosszú években.

Épen ez órában tőlünk nem messze, orszá- gunk szívében, a magyarok fővárosában egy másik ugynevezett ünnep folyik, a hol nemze- tünk lobogóját, honvédségünk fölszentelt három- színi zászlaját tisztelettel hajlítják meg Hentzi szobra előtt. (Zajos felkiáltások: czudarság, gyalázat, árulás.) Folt esett azon a lobogón, melyet csak nagy tettekkel lehet lemosni egy- koron. (Igaz, igaz: felkiáltások.)

Megsufoltak bennünket. Megsértették nemze- tünk önézetét. Egy fátyol volt a multra bor- ritva. Ezt ma durva kézzel leszakgatták s ron- gyait a magyar nemzet arcába vágják. Fajunk becsületét akarják megcsontítani. (Zajos és hosszán tartó felkiáltások: gázsg, gyalázat.)

De a magyar nemzet becsületét megcsontí- títani nem lehet. (Viharos eljenzés.) Öt áll mellette ezer éves múltjának gazdag dícső- sége. Öt áll ez az ércszobor. Mulandó em- léke örökké nagy időknek. Hideg jele forró honfieleik melegének. Ez a szobor hirdesse, ez legyen tanúbizonyosságuk, hogy csak az a dicső, a mit ő képvisel. Királyok, császárok, hadurak minden hatalma elenyészik e mellett. Hírvány hatalom: elmulandó. (Hosszán tartó viharos eljenzés.) De örökké tart ama nagy tettek emléke, melyeknek néhány hősé aggott fölvel, ifjú lélekkel itt áll közöttük. (Eljenzés az agg honvédek: szűnni nem akaró eljenzés.)

Azt énekeljük istennék hajlékában: „meg- dühödte már e nép a multat s jövendőt.” (Egy hang: igaz!)

De én ezt nem tartom igaznak. Sohase volt bűnös a magyar, csak néha nagyon szerencsét- len. Mindig dicső, de néha öldözte a balsors. Haromszáz év óta nagyon is öldözte. (Zajos helyeslés.) Ellenségei voltak a bűnösök. (Hossz- szas eljenzés.) Tévédelt a költő: igazságtuk ki tévedését. Bűnünk-e az, hogy ötven év előtt két európai nagyhatalom rohamot meg bennün- ket? A mi bűnünk-e az, hogy ma gonosz ellenségeinket ünnepük? A mi bűnünk-e az, hogy gyermekeinknek néman kell ott tisztelegni, a hol szívük szerint csak atlatuknak kitörését szerelnék? (Viharos felsz és hosszás laps.)

A keserűség ezerte vesz rajtunk erőt, de mi legyünk erősebbek, mint érzelmeink. Az a hős, az a dicső, a kinek alakját ez az ércszobor öllötte magára. (Zajos eljenzés.)

Korona elporlik, kardot rozsdá emész, egyik se igazság. Az a dicső, az az igazi hős, a kit igaz honserelműnk tart hősnék és dicsőnek. S nem az idegen fajták fölhérelt katonáját tartja annak, ki eljött népek szabadságát ellopítani, hanem saját vértét, saját igaz fiát tartja annak, ki hona szabadságáért, nemzete becsületéért küzdött és meghalt szíve szerint. (Viharos el- jenzés.)

Ez az igazság — örökön-örökké! (Hosszas taps és viharos eljenzés. Szónokot perczekig eljenzik.)

Ezután egy másik szép koszorut tett le az isaszéki küldöttség Isaszéki népe nevében. Kard- hordó Árpád pedig a fővárosi demokrata-kör nevében.

Beszéde így szól:

Tisztelet ünneplő kózsónég! A budapesti demok- rata-kör kötelességének tartotta, hogy a hallhatatlan hősök, a felelőseink, a 48—49-iki dicső honvédek szobornál a kegyelet adóját le- rojja. (Eljenz.) Tisztelet ünneplő és gyászoló kózsónég! Ünneplőnek azért mondom, mert ün- nepeljük a 48—49-ét, gyászolónak pedig azért, mert gyászoljuk az 1899-ét. (Igaz! Ugy van!) 1849-ben dicső honvédek forró hazá- szeretete tüzesből volt, mint a szarnoktól toborzott zsoldos hordának bómólo agyugy- golyó. Buda vára a magyaroké lett. Mi büsz- kek vagyunk e szoborra, a mely apáinknak, elődeinknek hősiességét és langós hazasze- retetét szimbolizálja és hirdetni fogja hosszú években.

Épen ez órában tőlünk nem messze, orszá- gunk szívében, a magyarok fővárosában egy másik ugynevezett ünnep folyik, a hol nemze- tünk lobogóját, honvédségünk fölszentelt három- színi zászlaját tisztelettel hajlítják meg Hentzi szobra előtt. (Zajos felkiáltások: czudarság, gyalázat, árulás.) Folt esett azon a lobogón, melyet csak nagy tettekkel lehet lemosni egy- koron. (Igaz, igaz: felkiáltások.)

Megsufoltak bennünket. Megsértették nemze- tünk önézetét. Egy fátyol volt a multra bor- ritva. Ezt ma durva kézzel leszakgatták s ron- gyait a magyar nemzet arcába vágják. Fajunk becsületét akarják megcsontítani. (Zajos és hosszán tartó felkiáltások: gázsg, gyalázat.)

De a magyar nemzet becsületét megcsontí- títani nem lehet. (Viharos eljenzés.) Öt áll mellette ezer éves múltjának gazdag dícső- sége. Öt áll ez az ércszobor. Mulandó em- léke örökké nagy időknek. Hideg jele forró honfieleik melegének. Ez a szobor hirdesse, ez legyen tanúbizonyosságuk, hogy csak az a dicső, a mit ő képvisel. Királyok, császárok, hadurak minden hatalma elenyészik e mellett. Hírvány hatalom: elmulandó. (Hosszán tartó viharos eljenzés.) De örökké tart ama nagy tettek emléke, melyeknek néhány hősé aggott fölvel, ifjú lélekkel itt áll közöttük. (Eljenzés az agg honvédek: szűnni nem akaró eljenzés.)

Azt énekeljük istennék hajlékában: „meg- dühödte már e nép a multat s jövendőt.” (Egy hang: igaz!)

De én ezt nem tartom igaznak. Sohase volt bűnös a magyar, csak néha nagyon szerencsét- len. Mindig dicső, de néha öldözte a balsors. Haromszáz év óta nagyon is öldözte. (Zajos helyeslés.) Ellenségei voltak a bűnösök. (Hossz- szas eljenzés.) Tévédelt a költő: igazságtuk ki tévedését. Bűnünk-e az, hogy ötven év előtt két európai nagyhatalom rohamot meg bennün- ket? A mi bűnünk-e az, hogy ma gonosz ellenségeinket ünnepük? A mi bűnünk-e az, hogy gyermekeinknek néman kell ott tisztelegni, a hol szívük szerint csak atlatuknak kitörését szerelnék? (Viharos felsz és hosszás laps.)

A keserűség ezerte vesz rajtunk erőt, de mi legyünk erősebbek, mint érzelmeink. Az a hős, az a dicső, a kinek alakját ez az ércszobor öllötte magára. (Zajos eljenzés.)

Korona elporlik, kardot rozsdá emész, egyik se igazság. Az a dicső, az az igazi hős, a kit igaz honserelműnk tart hősnék és dicsőnek. S nem az idegen fajták fölhérelt katonáját tartja annak, ki eljött népek szabadságát ellopítani, hanem saját vértét, saját igaz fiát tartja annak, ki hona szabadságáért, nemzete becsületéért küzdött és meghalt szíve szerint. (Viharos el- jenzés.)

Ez az igazság — örökön-örökké! (Hosszas taps és viharos eljenzés. Szónokot perczekig eljenzik.)

Ezután egy másik szép koszorut tett le az isaszéki küldöttség Isaszéki népe nevében. Kard- hordó Árpád pedig a fővárosi demokrata-kör nevében.

Beszéde így szól:

Tisztelet ünneplő kózsónég! A budapesti demok- rata-kör kötelességének tartotta, hogy a hallhatatlan hősök, a felelőseink, a 48—49-iki dicső honvédek szobornál a kegyelet adóját le- rojja. (Eljenz.) Tisztelet ünneplő és gyászoló kózsónég! Ünneplőnek azért mondom, mert ün- nepeljük a 48—49-ét, gyászolónak pedig azért, mert gyászoljuk az 1899-ét. (Igaz! Ugy van!) 1849-ben dicső honvédek forró hazá- szeretete tüzesből volt, mint a szarnoktól toborzott zsoldos hordának bómólo agyugy- golyó. Buda vára a magyaroké lett. Mi büsz- kek vagyunk e szoborra, a mely apáinknak, elődeinknek hősiességét és langós hazasze- retetét szimbolizálja és hirdetni fogja hosszú években.

Épen ez órában tőlünk nem messze, orszá- gunk szívében, a magyarok fővárosában egy másik ugynevezett ünnep folyik, a hol nemze- tünk lobogóját, honvédségünk fölszentelt három- színi zászlaját tisztelettel hajlítják meg Hentzi szobra előtt. (Zajos felkiáltások: czudarság, gyalázat, árulás.) Folt esett azon a lobogón, melyet csak nagy tettekkel lehet lemosni egy- koron. (Igaz, igaz: felkiáltások.)

Megsufoltak bennünket. Megsértették nemze- tünk önézetét. Egy fátyol volt a multra bor- ritva. Ezt ma durva kézzel leszakgatták s ron- gyait a magyar nemzet arcába vágják. Fajunk becsületét akarják megcsontítani. (Zajos és hosszán tartó felkiáltások: gázsg, gyalázat.)

De a magyar nemzet becsületét megcsontí- títani nem lehet. (Viharos eljenzés.) Öt áll mellette ezer éves múltjának gazdag dícső- sége. Öt áll ez az ércszobor. Mulandó em- léke örökké nagy időknek. Hideg jele forró honfieleik melegének. Ez a szobor hirdesse, ez legyen tanúbizonyosságuk, hogy csak az a dicső, a mit ő képvisel. Királyok, császárok, hadurak minden hatalma elenyészik e mellett. Hírvány hatalom: elmulandó. (Hosszán tartó viharos eljenzés.) De örökké tart ama nagy tettek emléke, melyeknek néhány hősé aggott fölvel, ifjú lélekkel itt áll közöttük. (Eljenzés az agg honvédek: szűnni nem akaró eljenzés.)

Azt énekeljük istennék hajlékában: „meg- dühödte már e nép a multat s jövendőt.” (Egy hang: igaz!)

De én ezt nem tartom igaznak. Sohase volt bűnös a magyar, csak néha nagyon szerencsét- len. Mindig dicső, de néha öldözte a balsors. Haromszáz év óta nagyon is öldözte. (Zajos helyeslés.) Ellenségei voltak a bűnösök. (Hossz- szas eljenzés.) Tévédelt a költő: igazságtuk ki tévedését. Bűnünk-e az, hogy ötven év előtt két európai nagyhatalom rohamot meg bennün- ket? A mi bűnünk-e az, hogy ma gonosz ellenségeinket ünnepük? A mi bűnünk-e az, hogy gyermekeinknek néman kell ott tisztelegni, a hol szívük szerint csak atlatuknak kitörését szerelnék? (Viharos felsz és hosszás laps.)

A keserűség ezerte vesz rajtunk erőt, de mi legyünk erősebbek, mint érzelmeink. Az a hős, az a dicső, a kinek alakját ez az ércszobor öllötte magára. (Zajos eljenzés.)

Korona elporlik, kardot rozsdá emész, egyik se igazság. Az a dicső, az az igazi hős, a kit igaz honserelműnk tart hősnék és dicsőnek. S nem az idegen fajták fölhérelt katonáját tartja annak, ki eljött népek szabadságát ellopítani, hanem saját vértét, saját igaz fiát tartja annak, ki hona szabadságáért, nemzete becsületéért küzdött és meghalt szíve szerint. (Viharos el- jenzés.)

Ez az igazság — örökön-örökké! (Hosszas taps és viharos eljenzés. Szónokot perczekig eljenzik.)

Ezután egy másik szép koszorut tett le az isaszéki küldöttség Isaszéki népe nevében. Kard- hordó Árpád pedig a fővárosi demokrata-kör nevében.

Beszéde így szól:

Tisztelet ünneplő kózsónég! A budapesti demok- rata-kör kötelességének tartotta, hogy a hallhatatlan hősök, a felelőseink, a 48—49-iki dicső honvédek szobornál a kegyelet adóját le- rojja. (Eljenz.) Tisztelet ünneplő és gyászoló kózsónég! Ünneplőnek azért mondom, mert ün- nepeljük a 48—49-ét, gyászolónak pedig azért, mert gyászoljuk az 1899-ét. (Igaz! Ugy van!) 1849-ben dicső honvédek forró hazá- szeretete tüzesből volt, mint a szarnoktól toborzott zsoldos hordának bómólo agyugy- golyó. Buda vára a magyaroké lett. Mi büsz- kek vagyunk e szoborra, a mely apáinknak, elődeinknek hősiességét és langós hazasze- retetét szimbolizálja és hirdetni fogja hosszú években.

Épen ez órában tőlünk nem messze, orszá- gunk szívében, a magyarok fővárosában egy másik ugynevezett ünnep folyik, a hol nemze- tünk lobogóját, honvédségünk fölszentelt három- színi zászlaját tisztelettel hajlítják meg Hentzi szobra előtt. (Zajos felkiáltások: czudarság, gyalázat, árulás.) Folt esett azon a lobogón, melyet csak nagy tettekkel lehet lemosni egy- koron. (Igaz, igaz: felkiáltások.)

Megsufoltak bennünket. Megsértették nemze- tünk önézetét. Egy fátyol volt a multra bor- ritva. Ezt ma durva kézzel leszakgatták s ron- gyait a magyar nemzet arcába vágják. Fajunk becsületét akarják megcsontítani. (Zajos és hosszán tartó felkiáltások: gázsg, gyalázat.)

De a magyar nemzet becsületét megcsontí- títani nem lehet. (Viharos eljenzés.) Öt áll mellette ezer éves múltjának gazdag dícső- sége. Öt áll ez az ércszobor. Mulandó em- léke örökké nagy időknek. Hideg jele forró honfieleik melegének. Ez a szobor hirdesse, ez legyen tanúbizonyosságuk, hogy csak az a dicső, a mit ő képvisel. Királyok, császárok, hadurak minden hatalma elenyészik e mellett. Hírvány hatalom: elmulandó. (Hosszán tartó viharos eljenzés.) De örökké tart ama nagy tettek emléke, melyeknek néhány hősé aggott fölvel, ifjú lélekkel itt áll közöttük. (Eljenzés az agg honvédek: szűnni nem akaró eljenzés.)

Azt énekeljük istennék hajlékában: „meg- dühödte már e nép a multat s jövendőt.” (Egy hang: igaz!)

De én ezt nem tartom igaznak. Sohase volt bűnös a magyar, csak néha nagyon szerencsét- len. Mindig dicső, de néha öldözte a balsors. Haromszáz év óta nagyon is öldözte. (Zajos helyeslés.) Ellenségei voltak a bűnösök. (Hossz- szas eljenzés.) Tévédelt a költő: igazságtuk ki tévedését. Bűnünk-e az, hogy ötven év előtt két európai nagyhatalom rohamot meg bennün- ket? A mi bűnünk-e az, hogy ma gonosz ellenségeinket ünnepük? A mi bűnünk-e az, hogy gyermekeinknek néman kell ott tisztelegni, a hol szívük szerint csak atlatuknak kitörését szerelnék? (Viharos felsz és hosszás laps.)

A keserűség ezerte vesz rajtunk erőt, de mi legyünk erősebbek, mint érzelmeink. Az a hős, az a dicső, a kinek alakját ez az ércszobor öllötte magára. (Zajos eljenzés.)

Korona elporlik, kardot rozsdá emész, egyik se igazság. Az a dicső, az az igazi hős, a kit igaz honserelműnk tart hősnék és dicsőnek. S nem az idegen fajták fölhérelt katonáját tartja annak, ki eljött népek szabadságát ellopítani, hanem saját vértét, saját igaz fiát tartja annak, ki hona szabadságáért, nemzete becsületéért küzdött és meghalt szíve szerint. (Viharos el- jenzés.)

Ez az igazság — örökön-örökké! (Hosszas taps és viharos eljenzés. Szónokot perczekig eljenzik.)

Ezután egy másik szép koszorut tett le az isaszéki küldöttség Isaszéki népe nevében. Kard- hordó Árpád pedig a fővárosi demokrata-kör nevében.

Beszéde így szól:

Tisztelet ünneplő kózsónég! A budapesti demok- rata-kör kötelességének tartotta, hogy a hallhatatlan hősök, a felelőseink, a 48—49-iki dicső honvédek szobornál a kegyelet adóját le- rojja. (Eljenz.) Tisztelet ünneplő és gyászoló kózsónég! Ünneplőnek azért mondom, mert ün- nepeljük a 48—49-ét, gyászolónak pedig azért, mert gyászoljuk az 1899-ét. (Igaz! Ugy van!) 1849-ben dicső honvédek forró hazá- szeretete tüzesből volt, mint a szarnoktól toborzott zsoldos hordának bómólo agyugy- golyó. Buda vára a magyaroké lett. Mi büsz- kek vagyunk e szoborra, a mely apáinknak, elődeinknek hősiességét és langós hazasze- retetét szimbolizálja és hirdetni fogja hosszú években.

Épen ez órában tőlünk nem messze, orszá- gunk szívében, a magyarok fővárosában egy másik ugynevezett ünnep folyik, a hol nemze- tünk lobogóját, honvédségünk fölszentelt három- színi zászlaját tisztelettel hajlítják meg Hentzi szobra előtt. (Zajos felkiáltások: czudarság, gyalázat, árulás.) Folt esett azon a lobogón, melyet csak nagy tettekkel lehet lemosni egy- koron. (Igaz, igaz: felkiáltások.)

Megsufoltak bennünket. Megsértették nemze- tünk önézetét. Egy fátyol volt a multra bor- ritva. Ezt ma durva kézzel leszakgatták s ron- gyait a magyar nemzet arcába vágják. Fajunk becsületét akar

lényszerű oly cselekmény elkövetésére, a melyet egész életét át szentel az ügynek...

Debreczen, aug. 11.

A Debreczeni Újság ugyancsak Hentzi czímen a következőkben fejezi ki megbotránykozását: Azon a napon, melyen széles Magyarországra csak...

Budapest, augusztus 12.

A külügyminiszter ischti utja. Gróf Goluchowski Agencor ischti utjára a következőket jelenti bécsi tudósítónk: Gróf Goluchowski külügyminiszter ischlibe jövevénye nem vezetendő...

Közéletünk.

Budapest jelenlegi hadtestparancsnokát herceg Lobkowitznak hívják. Származására nézve cseh. Vagyis nem magyar...

Kecskemét.

A kecskeméti függetlenségi és 48-as párt elnöke ma a következő táviratot intézte az Egyetértésnek: A magyar nemzet meggyalazásának pillanatában...

Szeged a Hentzi-botrány ellen.

Leikesedésében határtalan, méreteiben imponáns volt az a tüntetés, melyely szeged város független polgársága a Hentzi-ünnepet rendező szoidatának és a Széll-lornánynak felelt...

Maik tárgyalás.

Remnes, aug. 12. Mint már a tegnapi táviratokban jelentettem, ma megkezdődött ismét a nyilvános tárgyalás...

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Mit keres a labor becselensége. Menekedek a mi szent hazánkban? Van-e hát még hennünk honfi-szegen, Mutassuk meg most, hogy igazán van...

A Dreyfus-pör.

Remnesben ma ismét megkezdődtek a nyilvános tárgyalások. A tárgyalás ma lépett legérdekesebb stádiumába. Ma szembebesítették Dreyfus Mercier-vel, az egykori hadügyminiszterével és Casimir-Perier-vel...

Budapest, augusztus 12.

A külügyminiszter ischti utja. Gróf Goluchowski Agencor ischti utjára a következőket jelenti bécsi tudósítónk: Gróf Goluchowski külügyminiszter ischlibe jövevénye nem vezetendő...

Közéletünk.

Budapest jelenlegi hadtestparancsnokát herceg Lobkowitznak hívják. Származására nézve cseh. Vagyis nem magyar...

Kecskemét.

A kecskeméti függetlenségi és 48-as párt elnöke ma a következő táviratot intézte az Egyetértésnek: A magyar nemzet meggyalazásának pillanatában...

Szeged a Hentzi-botrány ellen.

Leikesedésében határtalan, méreteiben imponáns volt az a tüntetés, melyely szeged város független polgársága a Hentzi-ünnepet rendező szoidatának és a Széll-lornánynak felelt...

Maik tárgyalás.

Remnes, aug. 12. Mint már a tegnapi táviratokban jelentettem, ma megkezdődött ismét a nyilvános tárgyalás...

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

ködni merjen a felől, hogy miért itélték el, különben halállal lakol. Ugy halt el, hogy sohase tudta meg: mi volt a büne.

A Dreyfus-pör.

Remnesben ma ismét megkezdődtek a nyilvános tárgyalások. A tárgyalás ma lépett legérdekesebb stádiumába. Ma szembebesítették Dreyfus Mercier-vel, az egykori hadügyminiszterével és Casimir-Perier-vel...

Budapest, augusztus 12.

A külügyminiszter ischti utja. Gróf Goluchowski Agencor ischti utjára a következőket jelenti bécsi tudósítónk: Gróf Goluchowski külügyminiszter ischlibe jövevénye nem vezetendő...

Közéletünk.

Budapest jelenlegi hadtestparancsnokát herceg Lobkowitznak hívják. Származására nézve cseh. Vagyis nem magyar...

Kecskemét.

A kecskeméti függetlenségi és 48-as párt elnöke ma a következő táviratot intézte az Egyetértésnek: A magyar nemzet meggyalazásának pillanatában...

Szeged a Hentzi-botrány ellen.

Leikesedésében határtalan, méreteiben imponáns volt az a tüntetés, melyely szeged város független polgársága a Hentzi-ünnepet rendező szoidatának és a Széll-lornánynak felelt...

Maik tárgyalás.

Remnes, aug. 12. Mint már a tegnapi táviratokban jelentettem, ma megkezdődött ismét a nyilvános tárgyalás...

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

kapnak, de egyetlen egy fontos irat se vesztetett el. Azt válaszoltam neki, hogy szerencsére nem fontos iratról van szó...

A Dreyfus-pör.

Remnesben ma ismét megkezdődtek a nyilvános tárgyalások. A tárgyalás ma lépett legérdekesebb stádiumába. Ma szembebesítették Dreyfus Mercier-vel, az egykori hadügyminiszterével és Casimir-Perier-vel...

Budapest, augusztus 12.

A külügyminiszter ischti utja. Gróf Goluchowski Agencor ischti utjára a következőket jelenti bécsi tudósítónk: Gróf Goluchowski külügyminiszter ischlibe jövevénye nem vezetendő...

Közéletünk.

Budapest jelenlegi hadtestparancsnokát herceg Lobkowitznak hívják. Származására nézve cseh. Vagyis nem magyar...

Kecskemét.

A kecskeméti függetlenségi és 48-as párt elnöke ma a következő táviratot intézte az Egyetértésnek: A magyar nemzet meggyalazásának pillanatában...

Szeged a Hentzi-botrány ellen.

Leikesedésében határtalan, méreteiben imponáns volt az a tüntetés, melyely szeged város független polgársága a Hentzi-ünnepet rendező szoidatának és a Széll-lornánynak felelt...

Maik tárgyalás.

Remnes, aug. 12. Mint már a tegnapi táviratokban jelentettem, ma megkezdődött ismét a nyilvános tárgyalás...

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

kapnak, de egyetlen egy fontos irat se vesztetett el. Azt válaszoltam neki, hogy szerencsére nem fontos iratról van szó...

A Dreyfus-pör.

Remnesben ma ismét megkezdődtek a nyilvános tárgyalások. A tárgyalás ma lépett legérdekesebb stádiumába. Ma szembebesítették Dreyfus Mercier-vel, az egykori hadügyminiszterével és Casimir-Perier-vel...

Budapest, augusztus 12.

A külügyminiszter ischti utja. Gróf Goluchowski Agencor ischti utjára a következőket jelenti bécsi tudósítónk: Gróf Goluchowski külügyminiszter ischlibe jövevénye nem vezetendő...

Közéletünk.

Budapest jelenlegi hadtestparancsnokát herceg Lobkowitznak hívják. Származására nézve cseh. Vagyis nem magyar...

Kecskemét.

A kecskeméti függetlenségi és 48-as párt elnöke ma a következő táviratot intézte az Egyetértésnek: A magyar nemzet meggyalazásának pillanatában...

Szeged a Hentzi-botrány ellen.

Leikesedésében határtalan, méreteiben imponáns volt az a tüntetés, melyely szeged város független polgársága a Hentzi-ünnepet rendező szoidatának és a Széll-lornánynak felelt...

Maik tárgyalás.

Remnes, aug. 12. Mint már a tegnapi táviratokban jelentettem, ma megkezdődött ismét a nyilvános tárgyalás...

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

Delaroché-Vernet.

Kihallgatás következett a Panizzardi-féle táviratra vonatkozólag. Tanu akkor a külügyminiszterimbu volt beosztva.

